

FALUSI MÁRTON

Kísérleti fiatalok balladája

*Mint uras ülés, mit hajléktalan hagyott hátra
 illatlicitre döccenő hajnali villamoson,
 s helyezkednek körötte süppedt, fintorgó szájak,
 hová szavad nem huppan semmilyen előjogon,
 ám le is telepednél, épp ott, hisz mit se sejtessz,
 ha figyelmed nem rándul egy másik arcidegre –
 úgy hívogat a költő hült helye, kipárolgása,
 követed hosszan, vesszők kidőlt mérőföldkövein
 mérsz megvilágosodást, szlalomozol átbucskázva
 örök tabui közt, egyet se mersz földönteni,
 míg beveszi kar alatt forgás, áthajlás hajtű-
 kanyarját, jobbra sodródsz, pegazusán balra dül...
 bagózol lobogó hajjal zárójele balkonján,
 s pontot, anyai köldököt kerülgetsz, mint aki
 gép helyett rákötheti légzését valaha is,
 kockaház-szemében kockaházait kipakolná. –*

*Ennél a sornál csettint, robotköltőre kapcsol,
 elrugaskodik a vers minden földi kalandtól:*

*én ezt a változatot egy tollvonással áthúztam,
 gyűrűmből és autóból kioldott téli azúrban*

*igyekszem föl a Várba az anyakönyvvezetőhöz,
 születésem kivonatát kabátom alatt őrzöm.*

*Félbe csak nem hajthattam, hótól óvandó betűrtem,
 sűrűn szivárgó hólé tünteti el a betűket,*

*nevem tintája folyik, repedt teknőből gépolaj,
 tisztába kéne tenni, olyan az aszfalt, épp olyan.*

*Hószemcse-radírozás papíromba beléveszejt,
 homokkristályok kötik olajomat és véretem.*

*Moszkva tér nem vesz észre
 főnnakadt szemfehérje
 sziluettemre kényes
 Kútvölgyi csempefények*

*hordágyat tolnak mintha
 nem is olaj vagy tinta
 magzatvíz folyna kisma-
 ma csöppen álmaimba*

*Felzavar révületemből, nagyot zökken a várbusz,
kocsimat vágta tropára ilyen fenevad kátyú,
szemben egy hajléktalan issza ki tablettás borát,
erkélyén nagyot slukkol egy elmosódott látomás.*

*Be fogok jelentkezni áprilisi esküvőmre,
nincs messze, néhány sarok, nem szabad betojni tőle.*

*Minek az a fránya gyűrű, minnek, ha most nincs rajtam,
harmadszor öntik újra wagneri birodalmakban,*

*két ötvöst vitt a sírba: mi szerelmünk jelképezi,
olyat hét nap, hét éjen át se tudtak készíteni.*

*Elfogadják-e vajon sérült igazolásom,
lovatlan vőlegénynek van-e helye a páston?*

*Lehuppansz ama székre, mit nemrég én hagytam el,
egyikünk hitelt törleszt, svájci adósságba ver;
másikunk fizetését lakatosműhelybe hordja –
arcunkat összecseréli április sültbolondja.*

*áprilisnak bolondja
felmászott a toronyba
szakállas de van kontya
kelengyéje skót szoknya*

*Kísérleti fiatalok vagyunk antik kanapén,
ízlelgetjük egymás nevét, alig érzem magamét.
Íme, a barokk terem, biankó-életről számla,
tekintet, tükör, ablak fényein villan föl mása.*

*S mint egy könnyed Chopin-etűd, hó hull. Nincs, mi fütene.
Kisült hegyű fák merednek – ágak áramszünete.
Villamosra várunk régen, híre, hamva, üszke se,
kocsiszínbe közlekedett, Budagyöngyén hűlt helye.*

*feketedő áramszedő
kocsiszínben szenderedő
elővezeti a rendőr
fagyhaláltól meg se rendül*